

දැනියමක්කට ජාතකය

තවද ශාකාකූල වූඩාමාණිකාවූ සර්වඥයන් වහන්සේ වෙළුමනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි දේවදත්ත මහතෙරුන් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

එක්දවසක් දම්සහ මණ්ඩපයෙහි රැස්වූ හික්ෂුන් වහන්සේ දේවදත්ත ස්ථවිරයෝ අකෘතඥයෝය. කෙළෙහිගුණ නොදැනිති යනාදීන් මේ කථාව කොට උන් කල්හි සර්වඥයන් වහන්සේ එතනට වැඩ වදාරා මා එන්නට පූර්ව භාගයෙහි කවර කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාරා අනික් කථාවකින් යුක්තව නුනුම්හ. දේවදත්ත ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ කෙළෙහිගුණ නොදන්න බව කිය කියා උනුම්හයි කී කල්හි මහනෙණ දෑන් මතු නොවයි දේවදත්ත ස්ථවිරයෝ කෙළෙහි ගුණ නොදන්නේයයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහුමදත්ත නම් රජ්ජරුකෙනෙකුන් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ කසිරට බමුණුකුලයක ඉපිද පඤ්ඤාමය හැර තාපසව වසන්නාහ. එසමයෙහි එක්තරා මාවතක නියෝගයක් කළේය. බොහෝ පක්ෂිහු පැන් නොලබන්නාහ. මගයන මනුෂ්‍යයන් ඇති කාලයෙහි පැන් ලබන්නාහ, නැතකිලයෙහි නොලබන්නාහ. එසමයෙහි මනුෂ්‍යයන්ගේ සංචාරය නැකත් කාලයක් ඒ මගනුවුයේය. එසමයෙහි බෝහෝ පක්ෂිහු පැන් නොලබන්නාහ. එක් වදුරෙකුත් පැන්වලක් සමීපයෙහි පැන් වත්කරණ කෙණෙකුත් නැත්තෙන් බලාබලා ඉඳිය. එසමයෙහි බෝධිසත්වයෝ කිසියම් කටයුත්තක් නිසා ඒ මග යන්නාහු ඒ විල සමීපයට ආවාහු පැන් උකා බී නහා වදුරාත් එතනසිට විසින් උන්ට පැන්වත් කළාහ. ඒ පැන් බී බඩ පුරවාගෙන ගසට නැගී බෝධිසත්වයන්ට උසුළුපාන්නට වන, එවිට බෝධිසත්වයෝ යහපත තොපසේවුවන්ට පැන්වත්කල හෙයින් උසුළුපානවේදැයි නිවයාම කළදෙයෙහි ප්‍රත්‍යුපකාර නැත්තේ වේදැයි කිහ. එපවත් වදුරා අසා අපගේ ජාතියෙහි සත්වයන් උපකාර කළවුන්ට ප්‍රත්‍යුපකාර කළකෙනෙක් කොයිද ඇද්දී?. තව මා කරන්නේ මෙතෙක්ද තොපගේ හිස වර්වස් කොටද මා යන්නේයයි කිහ. එබස් අසා බෝධිසත්වයෝ මෙසේ නිවයා එසේ කරන්නේ සැබැවයි කියා නික්මුණාහ. වදුරා තමාකරා එන්නා අත්තලඩ ඉද බෝධිසත්වයන් හිස්මුදුනේ වර්වස් එළාගියෝය. බෝධිසත්වයෝ වදුරාකෙරේ අමෙමුතියක් නොසිතාගොස් ඉසසෝදා නහා ගියෝ වේදැයි වදාරා මේ විතිය මක්කට ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි වදුරා නම් දේවදත්ත ස්ථවිරයෝය. තාපසව උපන්නෙමි බුදුවූ මම්ම යයි වදාළසේක.